

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 950/2014
02.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Б., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 4. у вези члана 187. става 4. у вези ст. 3. и 2. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адвоката Н.Ј., поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж2 650/2014 од 24.04.2014. године и Кж2 1005/14 од 19.05.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 02.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж2 650/2014 од 24.04.2014. године и Кж2 1005/14 од 19.05.2014. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 650/2014 од 24.04.2014. године одбачен је као недозвољен захтев браниоца окривљеног В.Б., адвоката Н.Ј., за исплату трошкова кривичног поступка окривљеном В.Б. насталих пред другостепеним судом у предмету Апелационог суда у Београду Кж1 927/2010.

Решењем Кж2 1005/14 од 19.05.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.Б., адвоката Н.Ј. изјављена против решења Апелационог суда у Београду Кж2 650/2014 од 24.04.2014. године.

Против ових решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног В.Б., адвокат Н.Ј., због повреде закона из члана 267. ЗКП и повреде права на суђење од стварно надлежног суда зајемченог Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости

основан, исти усвоји и побијана решења преиначи тако што ће окривљеном досудити трошкове кривичног поступка настале пред другостепеним судом у предмету Апелационог суда у Београду Кж1 927/2010 у укупном износу од 226.800,00 динара на терет буџетских средстава Апелационог суда у Београду и наложити рачуноводству тог суда да досуђен износ исплати на рачун браниоца окривљеног у року од 15 дана по пријему решења, те да окривљеном досуди трошкове на име састава жалбе од 07.03.2014. године у износу од 22.500,00 динара и трошкове састава жалбе од 12.05.2014. године у износу од 22.500,00 динара и састава захтева за заштиту законитости у износу од 45.000,00 динара на терет буџетских средстава Апелационог суда у Београду или да укине другостепено решење и предмет врати ванрасправном већу Апелационог суда у Београду на поновни поступак и одлучивање о жалби окривљеног изјављеној против првостепеног решења или да укине оба побијана решења и предмет врати Апелационом суду у Београду као првостепеном, на поновни поступак и одлучивање о захтеву окривљеног за исплату трошкова кривичног поступка.

Врховни касациони суд доставио је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа на основу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости указује да је у образложењу другостепеног решења наведено да је правилно првостепени суд закључио да је захтев браниоца окривљеног за исплату трошкова кривичног поступка насталих пред другостепеним судом у предмету Апелационог суда у Београду Кж1 927/10, недозвољен, јер је о томе одлучено решењем Првог основног суда у Београду К 60/10 од 30.01.2013. године и да се стога ради о пресуђеној ствари, који став је, према наводима захтева, незаконит и да је следствено томе побијаним решењима у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка на штету окривљеног повређен закон из члана 267. ЗКП који прописује да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чл. 261. до 266. тог законика.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева браниоца окривљеног, којима се у суштини указује да је побијаним решењима на штету окривљеног повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, што представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца на основу члана 485. став 4. ЗКП, неосновани.

Из списка предмета произлази да су пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 927/2010 од 20.10.2011. године, између осталих, уважене жалбе окривљеног В.Б. и његовог браниоца, па је у односу на овог окривљеног преиначена пресуда Првог општинског суда у Београду К 872/03-02 од 24.12.2008. године, тако што је окривљени ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 4. у вези члана 187.

став 4. у вези ст. 3. и 2. КЗ РС, те је одлучено да трошкови кривичног поступка у том делу падају на терет буџетских средстава. Бранилац окривљеног В.Б., адвокат Н.Ј., дана 07.12.2011. године благовремено је поднео првостепеном суду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка и пред првостепеним и пред другостепеним судом, који захтев је прецизирао поднесцима од 26.03.2012. и 18.01.2013. године одређивши трошкове одбране и то: пред Окружним судом у Београду у висини од 1.648.500,00 динара, пред Првим општинским судом у Београду у висини од 910.500,00 динара и пред Апелационим судом у Београду (у предмету Кж1 927/10) у висини од 189.000,00 динара, што све укупно са ПДВ од 20 % износи 3.297.600,00 динара. Први основни суд у Београду правноснажним решењем К бр.60/10 од 30.01.2013. године одбио је наведени захтев браниоца окривљеног, адвоката Н.Ј., па је Апелациони суд у Београду, одлучујући о захтеву браниоца окривљеног поднетом том суду дана 19.02.2014. године за исплату трошкова кривичног поступка који се односе на трошкове окривљеног на име одбране од стране браниоца у другостепеном поступку у предмету Апелационог суда у Београду Кж1 927/2010, исти одбацио као недозвољен побијаним решењем Кж2 650/2014 од 24.04.2014. године, са образложењем да је о истом захтеву браниоца окривљеног наведеним правноснажним решењем Првог основног суда у Београду већ одлучено. Апелациони суд у Београду је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења исту одбио као неосновану решењем Кж2 1005/14 од 19.05.2014. године.

Имајући у виду да из напред изнетог произлази да је Први основни суд у Београду правноснажним решењем К 60/10 од 30.01.2013. године одлучио о благовремено поднетом захтеву браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка који су настали и пред првостепеним и пред другостепеним судом (у кривичном предмету Апелационог суда у Београду Кж1 927/10), то Апелациони суд у Београду није могао поново да одлучује о основаности захтева браниоца окривљеног за исплату трошкова насталих у другостепеном поступку, јер је у питању правноснажно пресуђена ствар, па следствено томе, а насупрот наводима захтева браниоца окривљеног, побијаним решењима Апелационог суда у Београду није повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног. Из изнетих разлога, захтев браниоца окривљеног је у овом делу одбијен као неоснован.

У захтеву браниоца окривљеног истиче се и то да је наведеним решењима окривљеном повређено и право на суђење од стране стварно надлежног суда зајемчено Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тач. 2) и 3) тог законика, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, а да бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којима је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити

људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.